

Dato:
Kontor: Internationalt Kontor
J.nr.: 2007/4050-927
Sagsbeh.: SBA
Fil-navn: Huber – notat

**Notat til Folketingets Europaudvalg
om
afgivelse af indlæg i EF-Domstolens præjudicielle sag C-524/06,
Heinz Huber mod Forbundsrepublikken i Tyskland ved Bundesamt für Migration und
Flüchtlinge**

1. Indledning

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Tyskland, har anmodet EF-Domstolen om en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af EF-traktatens artikel 12, sammenholdt med artikel 17 og 18, stk. 1, om EF-traktatens artikel 43 om etableringsretten samt direktiv 96/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Sagen handler om, hvorvidt en registrering af EU-borgere i et centralt udlændingeregister er forenelig med ovennævnte bestemmelser, idet registrering af tyske statsborgere sker i et folkeregister på delstatsniveau.

2. Sagens faktiske omstændigheder

Sagsøgeren Heinz Huber er østrigsk statsborger, der har boet i Tyskland siden 1996 og arbejdet som selvstændig forsikringsagent. I det centrale tyske udlændingeregister er der registreret en række personoplysninger om ham.

Tyske statsborgere registreres ikke i et centralt register, men alene i folkeregistre, der føres af folkeregistermyndighederne i delstaterne. Endvidere registreres tyske statsborgere ikke i samme detaljeringsgrad som EU-borgere.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at en registrering af personoplysninger om EU-borgere er i strid med forbuddene mod nationalitetsdiskrimination i henhold til artikel 12 og 43 i EF-traktaten, da sagsøgeren kontrolleres mere intensivt end en tysk statsborger som følge af registreringen i det centrale udlændingeregister, da dette potentielt kan skade ham erhvervsmæssigt, og da der er omfattende muligheder for at behandle de oplysninger, der er registreret om ham.

Sagsøgte, Forbundsrepublikken Tyskland, har anført, at der ikke er tale om en ulovlig forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i medfør af artikel 43 i EF-traktaten, blandt andet under henvisning til, at forbuddet mod nationalitetsdiskrimination i bestemmelsen ikke er til hinder for nationale bestemmelser og foranstaltninger, der vedrører kontrol med statsborgere fra andre EU-lande og deres opholdsgrundlag.

Hovedparten af de EU-lande, der har afgivet skriftligt indlæg i sagen, herunder Belgien, Holland, Storbritannien og Grækenland, støtter Tyskland.

3. Danske myndigheders elektroniske registrering af EU-borgere

De danske myndigheders registrering af oplysninger om EU-borgere sker i Udlændingeregisteret og for så vidt angår EU-borgere, der er omfattet af den nationale overgangsordning i forhold til arbejdskraftens frie bevægelighed, og deres medfølgende familiemedlemmer i Erhvervssystemet.

Af udlændingeregistret fremgår ud over oplysninger, der også er indeholdt i Det Centrale Personregister, oplysninger om ind- og udgående post i sagen, navnet på den kompetente myndighed, opholdsgrundlag, indrejsedato samt eventuelle afvisninger eller udvisninger. Af Erhvervssystemet fremgår ud over oplysninger, der også indgår i Det Centrale Personregister, en række oplysninger om den arbejdsgiver, tilladelsen er knyttet til, og en oversigt over afgørelser.

4. De forelagte spørgsmål og regeringens stillingtagen

Udgangspunktet for regeringen er, at EU-borgere, der har ophold i en anden medlemsstat efter reglerne om fri bevægelighed, ikke befinder sig i en sammenlignelig situation med en medlemsstats egne statsborgere i forhold til spørgsmålet om registrering.

EF-traktatens artikel 12, stk. 1, forbyder, inden for traktatens anvendelsesområder og med forbehold af dennes særlige bestemmelser, al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet.

Det følger af EF-Domstolens retspraksis, at EF-traktatens artikel 18, stk. 1, om unionsborgernes ret til at færdes og opholde sig på medlemsstaternes område ikke giver en ubetinget ret, men alene anerkendes på de betingelser, der er fastsat i EF-traktaten og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. Regeringen finder, at det ikke er strid med EF-traktatens artikel 12 at foretage en generel registrering af EU-borgere i et fælles udlændingeregister, da det generelle forbud mod nationalitetsdiskrimination ikke medfører en fuldstændig opholdsretlig ligestilling mellem en medlemsstats egne statsborgere og EU-borgere fra andre lande.

En registrering af EU-borgere må ikke udgøre en begrænsning i retten til fri bevægelighed, idet **EF-traktatens artikel 43**, der foreskriver fjernelse af hindringer for udøvelsen af den frie etableringsret, gentager princippet om forbud mod nationalitetsdiskrimination.

En central registrering af en EU-borgers stamoplysninger samt vedkommendes opholdsgrundlag vurderes hverken direkte eller indirekte at påvirke en EU-borgers mulighed for at udnytte retten til den frie etablering og må anses for at være proportionale.